

Душан Ивковић објавио и званично крај сарадње с Кошаркашким савезом Србије. – Новог селектора именоваше на предлог новог Стручног савета ново руководство КСС, крајем марта или почетком априла

Иако Душан Ивковић фактички није селектор већ пет месеци, од завршетка Светског првенства у Турској, коначно је прекинута било каква дилема да ли ће најтрофејнији стручњак предводити државни тим на Европском првенству у Литванији и евентуално на Играма у Лондону догодине. Потез је повукао управо Ивковић, из Атине је послао саопштење председнику КСС Драгану Капичићу и члановима Управног одбора у ком наводи да „физички и ментално није спреман да настави са послом који је започео 2008. Ивковић је, подсетимо, с репрезентацијом освојио сребрну медаљу на Европском првенству у Пољској 2009, а годину дана касније четврто место на свету у Турској, оставио наследнику најмлађу и најперспективнију светску екипу.

„ Драги пријатељи, рошто су састанак Управног одбора КСС и Скупштина заказани за 16. фебруар, чему из познатих разлога нисам у могућности да присуствујем, обраћам вам се на овај начин. Као што сам напоменуо у извештају са СП у Турској, 2011. година је најважнија у четворогодишњем предолимпијском циклусу. Европско првенство у Литванији је квалификационо такмичење за учешће на Олимпијским играма 2012. године у Лондону. Кошаркашка организација, уз помоћ свих спортских институција, требало би да предузме све неопходне мере како би се директно квалификовали на ОИ. У односу на Пољску, наш тим ће у Литванији бити две године искуснији, самим тим и квалитетнији, али такав такмичарски циљ не би смео да буде императив. Имајући у виду да је Литванија домаћин, конкуренција за та два места биће јача него икада. Остаје могућност да се квалификујемо са предолимпијског турнира у јулу 2012. У том случају, било би много теже испланирати врхунску форму за саму завршницу олимпијског турнира и освајање једне од олимпијских медаља, што је наш такмичарски циљ.

Ивковићева одлука искрено ће ражалостити многе поклонице кошарке и стручњаке, без обзира на прилично јасне аргументе које је навео. Опор је утисак да ни КСС ни државни

органи задужени за спорт нису учинили све да тренер који је вратио Србију на европску и светку кошаркашку мапу настави посао, шта више, кумовали су да се не испоштује уговор и практично га приморали на ред потеза који су уследили. У неколико наврата Ивковић је за „Политику” јасно говорио о разлозима незадовољства, који не леже у дугованом новцу већ осећању непоштовања, пре свега у матичној организацији и државним структурама, за оно што је урадио То је између редова може видети и у делу саопштења које следи.

„Бити тренер српске кошаркашке репрезентације је за мене изузетна част и признање. У околностима које су свима добро познате, нисам ни физички ни ментално спреман да наставим са послом који сам започео 2008. године. Неиспуњене уговорне обавезе КСС према мени нису и не могу бити разлог за овакву моју одлуку. И сами знате да никада нисам ни питао када ћу примити плату. У време ембарга и најтежих времена за нашу земљу, па и кошарку, од 1992. до 1995. године, био сам носилац комплетног програма сениорске репрезентације потпуно волонтерски. Понуђени хонорар сам тада одбио . На идентичан начин сам обављао функцију селектора од 1996. до 1999. године. Да сам у могућности, са великим задовољством бих то урадио и сада, када објективно постоје многи проблеми у нашем Савезу. Захвалан сам члановима стручног штаба са којима сам сарађивао у претходним годинама, као и свим играчима који су били у програмима од 2008. године. Сигуран сам да ће разумети зашто сам одустао од нашег договора – Лондон 2012. Као и увек, бићу уз Стручни савет и нови стручни штаб, спреман да пренесем сва своја искуства у раду са овом генерацијом играча и понудим комплетан план и програм припрема”.

Колико је разочаран стањем у нашој кошарци, сада већ бивши селектор, јасно је ставио до знања у последњем пасусу саопштења.

„Драги председниче, од нашег виђења у Атини прошла су пуна три месеца. Знам да сте преоптерећени послом око измене Статута и припрема Скупштине. Ово је важна изборна година за наш Савез. Претпостављам да је то једини разлог што се са Вама, генералним секретаром, или са неким од чланова УО КСС, месецима нисам чуо ни телефоном. Погрешно је уверење да би моје “да” решило нагомилане проблеме у КСС. Надам се да ће моја одлука убрзати испуњење обавеза према играчима и члановима стручног штаба, и допринети да се стручне и остале структуре мобилишу и донесу најбоља решења у изборној 2011. години”.

Лопта је поново у Кући кошарке у Сазоновој улици. Званично, питањем Ивковићевог наследника бавиће се нови Стручни савет, а одлуку би требало да донесе ново

руководство КСС после Изборне скупштине крајем марта или почетком априла. Правих решења је мало, али мајстори за „спиновање” у центрима моћи који су пре свега у клубовима али и политичкој и економској елити, сигурно неће седети скрштених руку.

(Политика)